

[JUCHT *sb m*

N sg jucht.

Sł stp brak, Cn: juchta, Linde XVII – XVIII w.: juchta.

Skórka barania, cielęca lub sarnia, wyprawiona na czerwono; Arietis aut vituli teneri pellis depilis rubeo colore tincta. Multus huius pellis usus est apud opifices, praesertim apud saccorum, marsupiorum, follium, pulvoinorum, ephippiorum, frenorum et subiugiorum, ac curruum elegantiorum artifices Cn: A jucht ex cutibus agnellinis et dorcinis super marcas taxatis LustrSand 89.

FP